

## JÉZUSI ÖKOFALU

*(Márta - családjával együtt - keresi a közösségi élet kereteit, a jézusi ökofalut. Keresi önmagában, környezetében, Magyarországon és külföldön.)*

"Mit tanultam Jézustól? Szeretet: adás, szolgálat, erőszakmentesség; szabadság, egyenlőség, testvériség; A túlvilági helyett az evilági életté jézusivá formálása.

Legélesebben az egymással osztozás igénye él bennem, ami beletartozik a jézusi tartalmak közé és fontos eleme a világ fennmaradási esélyeinek. Osztozni kell, hogy mindenki számára esély legyen az Életre: pénzünket, időnket, tehetségünket, tudásunkat, szeretetet. Hatalmas erőforrások vannak ebben, gyógyító lehetne a világ bajaira az egyre szaporodó, osztozó közösségek hálózata, melyek egymást is segítik.

1982-ben, kertes családi házra cseréltük lakásunkat egy másik családdal közösen építkezve és mindent megosztva. Pénzünket, kertünket, gépeinket, szerszámainkat, ruhát, ételt, autót stb. Egyetértésben lakásunkat is megosztottuk öt fiatal házaspárral és egy egyedülálló testvérünkkel. Amikor legtöbben éltünk együtt, akkor nyolc család voltunk. Ma négy család él együtt, mert közben megnőttek a gyerekeink, s több tételre van szükségünk. Mindenütt jöttek a gyerekek, egyre többen és többen éltünk együtt. A fiatalok később saját lakásukba költöztek és helyüket újabb családok foglalták el. Igyekezünk a jézusi normákat szem előtt tartva békességben együtt élni, időről időre megbeszélve a felmerülő feladatokat, jó és rossz dolgokat.

Ekkor kezdődött ösztönösen a környezet iránti felelősségünk. Látva gyermekeink örömét a fákról, bokrokról szedegethető gyümölcsök láttán, elhatároztuk, hogy nem fogjuk mérgezni kertünket. Elkezdtünk tanulni, hogy szakszerűek lehessünk. Komolyan vettük ezt a munkát, s a biogazdálkodás kis méretekben nagy örömet és sok tapasztalatot hozott számunkra. Mivel közösségben éltünk, elkezdtük ezt mások számára is tanítani. Ehhez persze sokat kellett tanulni is, így egyre szélesedett a környezet iránti felelősségünk, s ez a munka teljesen beleillett jézusi elköteleződésünk területébe is.

Évek óta a jézusi ökofalu gondolata a nagy kihívás számunkra. Az Evangélium szellemében élni a környezettel összhangban. A rendszerváltás előtti időből való a gondolkodás egy jézusi ökofalu megteremtéséről, s a rendszerváltás után fokozódott ez az igényünk, látva, hogy az ország fut a nyugati mintájú kapitalizmus után. A pénz és az erőszak uralja a világot, valamiképpen nem-et kell mondanunk az esztelen fogyasztásra, melyet a hatalmas cégek diktálnak mindenféle ügyes fogással becsapva az embereket, hamis igényeket táplálva bennünk, háttérszükségeik, a profit, a kamatos kamat, az erőszak, a fegyverek, a háború, stb. miatt. Hogy lehet kiszállni ebből a világból úgy, hogy benne is maradassunk és hassunk látható példával?

Meglátogattam szinte minden kezdeményezést ami az országban létezik, s meglátogattunk, együtt éltünk a hutteri testvérekkel angliai falujukban közel fél évig. Még mindig keresünk, mert nem könnyű életre szólóan elhatározni, hogy melyik az a forma melyet meg kell élnünk, meg kell mutatnunk másoknak a befogadás lehetőségét is megteremtve.

A szeretetköröket be kell tartani. Nem vállalhatok annyi feladatot kifelé, hogy sérüljenek belülről kifelé haladva a kapcsolataim. Ha nincs erős, belső erő családon belül, akkor képtelenség a fenti tartalmakkal megtöltött szeretetet adni kifelé.

Az egyenlőségről: A hutteritáknál mindenki mindenből egyformán részesedik. Ha szükség van valamire, kérni kell, ha az nem a szokásos napi élethez tartozó dolog. Pl., ha el akar a család menni valahová, vagy vásárolni szeretne ajándékot, stb. Ha beleillik a kérés az általuk közösen jézusnak gondolt mérce alá, akkor nincs akadálya a kérés teljesítésének. Vannak lusta emberek közöttük. Ők is ugyanúgy kapnak mindent. Ha kirívó magatartást látnak, akkor négy szemközt figyelmeztetik először. Vannak ügyeskedők is. Úgy tűnik a nagy közösség elbír ilyen embereket is. Ha a négy szemközi figyelmeztetés nem elég, akkor betartják a jézusi szabályokat, és a közösség elé kerül a kérdés. A tehetségesek, szorgalmasak mindig találnak illetve kapnak felemelő feladatokat. Úgy tűnik, hogy jól érzik magukat, megelégedettek. A kreatív, egyéni gondolatokat a közösségen "át kell futtatni". Azok az egyéni gondolatok, melyek átlépik a "hivatalos" vezetőket, netán olyan hatást keltenek, hogy ellenük dolgoznak, azok nem tudnak megélni, s a mellékesen kinőtt vezető egyéniségek elhagyják a közösséget. Itt nagyon fontos lenne valami nagy elfogadásra, rugalmasságra a vezetők részéről, mert igen értékes, okos, jézusi embereket elveszítene. A vezetőket valóban a legalkalmasabb elv szerint kellene mindig választani, s biztosítani kellene a harmonikus, sérülésmentes visszavonulást. Ők örök életre választanak egy év próbaidő után, s csak a vezető maga mond le néha.

A hutterieknél nem alantas munka a takarítás, konyha, kert, szerelés, a műhelyi munka stb. sem. Megbecsült minden munka. Az értékelés egyforma. Ha cél az, hogy remény legyen arra, hogy egység lehessen a közösségben, akkor a javakból mindenkinek egyformán kell részesülnie. A lustának, a rendetlennek, a figyelmetlennek stb. is.

Jó testvéreknek látszanak a hutteriek. Tudatosan csinálják, hogy jó testvérek legyenek. Nem veszekednek, nem idegesek.

\*

Élhető kis mintafalut kellene létrehozni mely oázisként szolgálna az ott lakók és oda látogatók részére. Belül minden tevékenység a felebaráti szeretetre építve, ahogy már beszéltem a szeretet tartalmáról. A megélhetést szolgáló munkákat úgy megválasztani, hogy az mindenképpen a kizsákmányolás, a pénz hatalma ellen hasson. A lehető legjobban kikerülni a fogyasztói társadalom életébe bekapcsolódást, s minél inkább kihasználni más hasonló osztozó közösségekkel az árucserre lehetőségeket. A környezettel összhangban élni, mindent úgy kell megszervezni, megalkotni, hogy ez biztosítva legyen. A már elrontott dolgokat megpróbálni gyógyítani. Embert és környezetet egyaránt. Nem használni hiteleket, kölcsönöket, csak baráti szálakon, kamatmentes megoldásokat. Hangot adni mindenütt ennek a tudatos gyakorlásáról! Fogyasztásban nagyon fegyelmezettnak lenni! A hulladéktermelést a legalacsonyabbra csökkenteni. Meghallgatni egymás gondolatait, gondjait, megpróbálni segíteni. Közösségen belül és kívül egyaránt.

Fontos, hogy teljes egyetértésben tudjunk vezetőket választani, minden feladatra a legalkalmasabbakat. Fontos, hogy időről időre megvizsgáljuk közösen, hogy az előzőleg választott vezető még mindig képes-e az adott területen a legjobban szolgálni? Megpróbálni nagy szeretettel átadni feladatokat. Az előző vezető kapjon más felelős munkát. Változik az ember erőléte néha a túlterheléstől, a kortól, stb. Jó lenne mindig biztosítani mindenkit, hogy a munkája fontos. Bízni egymás jó munkájában. Fontos, hogy a vezetőkre mindenki hallgasson. Legyen lehetőség új ötleteket bevinni. Állandó megbeszélési lehetőséget kell biztosítani minden szinten, hogy megfelelő rugalmasságot lehessen biztosítani, hogy folyamatosan élő lehessen az élet.

Minden vagyonunk közös használata - sarkalatos pontja az egész falu életének. Közös vagyonból, közösen kell osztozni és kifelé is osztani. Itt kell jelet mutatni a világnak. Az egyenlőség hiánya miatt borul föl az egész földi élet. Meg kell mutatni, hogy csak így következhet gyógyulás a világ számára.

Ez nagyon nagy odaadottságot, kitartást, ösbizalmat igényel Istenben, s a másik emberben, aki testvérem, felebarátom.

Eddig nem sikerült még megoldanunk ezt a teljes osztozást. Keressük erre a társakat. Igazából az élet mai körülményei gátolják a nagy elindulást. Sokszor az anyagi lehetőségek is. De inkább azt gondolom, hogy az emberi adottságok és a célunk világos látása az elsődleges akadályok. Ha sikerül megfogalmazni, hogy miért és mit akarunk, akkor sikerülnie kell az elindulásnak, majd a folytatásnak."